

Sreča in veselje.

V zadnjih Novicah smo oznanili, da sta se naš presvitli Cesar in Cesarica 1. dan tekočiga mesca popoldan v Ljubljano pripeljala; zdaj bomo pa povedali, kar se je v Ljubljani zgodilo, dokler smo Ju v svojim ozidju imeli:

Komaj sta se, v Ljubljano pridši, nekoliko od dolge poti odahnila, se že prave pobožnosti vneta v nunsko cerkev k litanijem podosta, kjer je bilo znotraj in zvonaj toliko ljudi, da se je vse terlo. Celi popoldan in skoro celo noč so ljudje ukali „Vivat!“ in „Živi!“ vpili, da se je razlegalo krog in krog. Veselje, ki ga je ta večer celo mesto obhajalo, je bilo takó veliko, da ga ni popisati. Zvečer je bilo celo mesto z vsimi predmestmi prav lepó razsvetljeno, v vsakemu oknu se je več luč, v veliko krajih sto in sto lampec lesketalo, da se je vidilo okrog hoditi, kakor pri belimu dnevu; vidilo se je po oknih raznih napisov v latinskem, nemškem in krajnskem jeziku. Premiljostljivi Cesar se napred v gledališe (Theater) peljajo, kjer so Jih vsi zbrani gledavci z neizrečenim veseljem in „Vivat“ vpitjem sprejeli. Kmaló po dokončani igri pa se peljajo razsvetljeno mesto ogledat, za Njimi je bilo toliko kočij in ljudstva iz vsih stanov, da se je hotlo vse potreti.

Tudi učenci Ljubljanskiga učeliša, ne hotévši zadnji biti, so po tém visoko počastenje in serčno hvaležnost svojimu presvitlimu Cesarju in Cesarici v venec občinskiga veselja vili, ker so Jima švitli vlak ali lesketeči obhod z prižganimi baklami osnovali, z kterimi so šli (60 parov) z muziko iz svetvavnice (Rathhaus) čez Francovi most, in pred gledališe pridši so Jima med „Vivat!“ in „Živi!“ vpitjem, muziko in petjem z gorečimi baklami čerke F. in M. napravili; potem gredó in neštevilna množica ljudi z njimi, po gosposkih ulicah, čez s. Jakoba most, po mestu zopet v svetvavnico nazaj. —

V pondeljek se zopet presvitla Gosta v nunsko cerkev k s. maši podasta, in po dokončani opravili nazaj pridši so presvitli Cesar vsim služabnikom duhovskega, deželskega in soldaškega redú pred se priti dovoljili, in z vsakim posebej, kolikor Jim je čas pripustil, govorili. Ob enajstih so se v obertnisko razstavo peljali, kteri se je velika čast zgodila, da so jo zlo pohvalili. Opoldan je bilo pri Cesarju kosilo, h kterimu so bili državni stanovi, nar višji služabniki duhovske in deželske gosposke povabljeni. Popoldan so se pa presvitla Cesarica v obertnisko razstavo peljali, ktera Jim je tudi takó dopadla, da so ondi več umetno izdelanih reči zase pokupili.

V torek po s. maši obišejo naš premilostljivi Vlado gojilnico (Erziehungs- und Erziehungsanstalt) domačiga regimenta, vojniško in mestno bolnišnico, kasarno in muzeum, presvitla Cesarica pa obskerbništvo malih otrok. Opoldan je veliko gospostvo pri Cesarju kosilo, kakor poprejšnji dan. Popoldan pa bi bilo imelo biti pod Turnam ljudsko praznovanje in ples, h kterimu je bilo iz vsih komisij cele krajnske dežele nekaj fantov in deklet poklicanih. Zavoljo slabiga vremena so jim ga pa na mestnimu strelišu napravili, kteriga sta tudi presvitli Cesar in Cesarica obiskala. V imenovanemu strelišu so tovarši strelcov vse tri dni streljali in veselje obhajali, da se je v celi okolici razlegalo. Zvečer je bil velik ples ne samo na strelišu, ampak tudi posebno lep v kazini, kteriga so tudi naš mili Cesar pred svojim odhodom iz Ljubljane obiskali.

V sredo zjutrej ob poldevetih sta Njino Veličanstvo Cesar in Cesarica zdrava in vesela po s. maši iz Ljubljane skozi slavna vrata na teržaški cesti proti Terstu odrinila. Bog Jima daj še dolgo dolgo zdravje in srečo, koderkoli bosta hodila! —

Ravno takó so nas tudi Njih cesarska visokost, svitli Nadvojvoda Janez, in vikši vódja obertniske družbe z svojim dohodam razveselili, ter so že v nedeljo vse reči obertniske razstave prav na tanjko pregledali, nad kterimi so svojo zadovoljnost očitno razodéli. Prav veséli so bili, veliko izdelanih reči viditi, ako ravno niso vseskozi glasovitniga reda, vender le veliko ljudem delo osnujejo, vsakdanji kruh oskerbljujejo in denar v deželo vabijo. Kupili so dve kmetiški pipi, Ferlanovo pinjo in še več družih reči. Tudi v pondeljek pred in popoldan s Cesarjem in Cesarico so bili zopet pri obertniski razstavi. Očitno znamenje, da Jim je bila prav vseč in po godu.

Velika slava in hvala vsim umetnikom in rokodelcam, kteri so svoje izdelke za razstavo v Ljubljano poslali!

Rasdelite obzhinfke pafhe!

Pogovor.

(Fajmofhter, Luka kmet, Ptujiz.)

Luka. Naj mi ne samerijo gospod fajmofhter, vse Jih rad vbogam, tode k rasdeljenju obzhinfkih pafh (gmajn) nikako nemorempervoljiti. Dolgo naf je she gosposka k temu nadlegvala, sdaj pa, ko vidi, da nam vse to v glavo ne gré, fi je Njih befednika isbrala, tóde dokler bo ftari Lukez dihal, fe to nikdar sgodilo ne bo.

Fajmofhter. Pa vender ni mogozhe, da bi fe en tak umen in poshten mosh, kakor fte vi, ki fizer radi vbogate, takó koriftnimu fvetu nafhe previdne gosposke, takó fvojoglavno vftavljeni samogel.

Luka. Koriften, koriften fvet je to? Naf eden sna morde kaj taziga bolj umeti. Prav fhkodljiv fvet

je to, to Jim rezhem. Gotovo fe pa sa tem plajfham kaj drusiga fkriva.

Ptujiz. Ljubi mosh! verjemite mi, le k vafhimu laftnimu pridu in dobizhku vam fvetujejo, to ftoriti.

Fajmofhter. Moj dober Luka! ta le ptujiz je umen, poshten in prebrifan mosh; poleg tega tudi dober gospodar. Rasun fvojih trojih semljifh (gruntev), ktere fi je po umnim in fkerbnim gospodarftvi filno veliko sboljfh, ima tudi sdej vezh oralov semlje v poseftvi, ktera je pred nekoliko letmi obzhina pafha (gmajna) bila. Šamo laftna fkuftnja mu bode torej befede na jesik pokladala.

Luka. Ktere fo morebiti nafhi ali pa njegovi gosposki, ktera fhe nikdar orala in branala ni, popred is uft prifhle. Pazh ni prasno prerokval moj